

[Torben Lund]

Til spørgsmålet om livstestamenter vil jeg sige, at det er klart, at lægen skal foretage vurderingen i den aktuelle situation af, om den pågældende patient befinder sig i den tilstand, der nu skal være tale om, for at et livstestamente skal have virkning. Den vurdering kan og skal vi aldrig fratage den lægefagligt uddannede person. Sådan vil det selvfølgelig også være med det forslag, som vi vil komme med om livstestamenter.

Dertil kommer, at to ting i virkeligheden er vigtige ved livstestamenterne. Det er for det første vigtigt, at vi dermed, så langt det overhovedet er muligt, kan respektere det enkelte menneskes ønske om, hvordan der skal forholdes med vedkommendes liv. Det andet, der er vigtigt, er, at vi med livstestamenterne får sikkerhed for, at det ønske, patienten eller borgeren har haft, kommer frem i dagens lys, al den stund et livstestamente jo bliver registreret og dermed kommer til lægens kundskab, når man står i den ulykkelige situation.

Måtte jeg endelig gøre den sidste lille tilføjelse, at vi godt vil være med til at overveje, om vi skal lave et system, hvor man, om jeg så må sige, skal bekræfte livstestamentets indhold og dermed sit ønske med mellemrum, f.eks. hvert tiende år, eller hvad man vil.

Karen Højte Jensen (KF):

Med det foreliggende forslag præciseres lægens pligt til at informere og indhente samtykke fra patienten i forbindelse med undersøgelse og behandling.

Det præciseres nu i lovgivningen, at al patientbehandling bygger på information og samtykke. Det er vi i den konservative gruppe tilfredse med. Det har tidligere været præciseret via cirkulærer, og der tilsigtes alene en tydeliggørelse af den gældende retstilstand og de gældende principper for information og samtykke i patienters behandling.

Vi finder det væsentligt med disse klare regler, der sikrer patientens selvbestemmelse, retsstilling og integritet. Der har været meget usikkerhed i befolkningen om det at iværksætte en udsigtsløs, livsforlængende behandling imod patientens ønsker, og det er dette forhold, der nu klarlægges, og det synes vi er positivt.

Jørgen Winther (V):

Venstre kan fuldt ud støtte dette forslag til ændring af lægeloven.

Vanskelige problemer skal vi ikke feje ind under gulvtæppet, men tage op til analyse og vurdere dem. Der er et indlysende behov for, at der kommer klare regler angående det vanskelige område om information og om samtykke.

I den nye lægelov præciseres, at lægen ikke må indlede eller fortsætte en behandling mod patientens vilje, medmindre andet er særlig hjemlet.

Udgangspunktet for loven er godt. Det er nemlig det enkelte menneskes selvbestemmelse. Det bliver nu sådan, at det bliver helt klart, at en kræftpatient selv kan bestemme, om han vil have penicillinbehandling, når han får lungebetændelse. Ligeledes kan Jehovas Vidner helt klart sige nej til blodtransfusion, hvis de ikke ønsker en sådan.

Ifølge loven bliver det også sådan, at en læge ikke må afbryde en spisevægring, som er påbegyndt af en voksen og habil person. Det synes jeg også er meget vigtigt, for efter min personlige opfattelse er der i dag en ret stor uenighed blandt læger, om der skal og bør gives intravenøs væskebehandling til en patient, der bliver bevidstløs efter en sultestrejke. Den nye lægelov gør det helt klart, at lægen først og fremmest skal respektere patientens selvbestemmelse.

I spørgsmålet om livstestamenter, som har været omtalt her, er det sådan, at de ikke bliver juridisk bindende, men der skal meget, meget tungtvejende argumenter til, før lægen fraviger, hvad patienten forinden har sagt. I det store og hele tror jeg, at denne nye lægelov på en måde næsten gør disse livstestamenter retsgyldige. Jeg kan forestille mig meget, meget få situationer, hvor der kommer konflikter.

Birgitte Husmark (SF):

I SF er vi glade for, at der er fremsat et lovforslag, som tilsigter en tydeliggørelse af den gældende retstilstand og de gældende principper for information og samtykke i patientbehandlingen.

Bemærkningerne præciserer også på udmærket vis, hvordan information og samtykke kan håndteres i den almindelige patientbehandling. Der står således i bemærkningerne, at for at man skal kunne udøve sin bestemmelse